

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/415/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114230876
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114230876.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci navrhovateľa AB 1 B. V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, proti odporkyni I. W., nar. XX.X.XXXX, bytom I. Š. XXX, XXX XX C., v konaní o zaplatenie 2 832,91 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 1 110,97 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 110,97 eur odo dňa 18. Septembra 2013 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach vo výške 20 eur splatných vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok.

II. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamieta.

III. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

IV. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26. Novembra 2014 žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 2 832,91 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj trovy konania.

Návrh vo veci samej odôvodnil tým, že s odporkyňou dňa 19.7.2011 uzatvoril Úverovú zmluvu, na základe ktorej jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 3 000 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 84 mesačných splátkach po 82,70 eur. Odporkyňa svoju povinnosť z úverového vzťahu nesplnila ani napriek predžalobnej výzve navrhovateľa.

Odporkyňa sa k žalobnému návrhu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie vypočítaním odporkyne a listinnými dôkazmi a to návrhom zo dňa 14. Novembra 2014, výpisom z obchodného registra navrhovateľa, oznámením o postúpení pohľadávky a predžalobnou výzvou zo dňa 29. Októbra 2014, Úverovou zmluvou zo dňa 19.7.2011, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.8.2013, výpisom čerpania splátok a úhrad, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 29.8.2013 bola medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a navrhovateľom v tomto konaní uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky

uplatnenej v tomto konaní na navrhovateľa, čím mal súd za preukázanú jeho aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené odporkyni listom zo dňa 29. Októbra 2014, ktorým zároveň bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3 101,41 eur.

Dňa 19.7.2011 bolo medzi právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a odporkyňou uzatvorená Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca navrhovateľa odporkyni úver vo výške 3 000 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 84,76 eur, v počte splátok 84, pri ročnej úrokovej sadzbe 26,57 %. RPMN činilo od 31,1 % - 32,3 %. Priemerná hodnota RPMN bola vo výške 17,62 % a lehota splatnosti bola určená na 84 mesiacov. Neoddeliteľnou súčasťou tejto Úverovej zmluvy boli aj Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s.

Výzvou zo dňa 29.8.2013 vyzval právny predchodca navrhovateľa odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2 860,91 eur do 15 dní odo dňa odoslania tejto výzvy. Zároveň ju upozornil, že v prípade, ak nezaplatí dlžnú sumu bude sa domáhať svojho práva cestou príslušného súdu.

Z výpisu čerpania splátok a úhrad, ktorý sa nachádza na č. I. 17 súdneho spisu mal súd za preukázané, že zo strany právneho predchodcu navrhovateľa bol odporkyni poskytnutý úver v celkovej výške 3 000 eur, z ktorého odporkyňa uhradila navrhovateľovi sumu 1 889,03 eur. Zvyšok neuhradila ani napriek predžalobnej výzve navrhovateľa.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 11. Mája 2015 žiadal žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na to, že navrhovateľ súdu predložil všetky listinné dôkazy, čím v celom rozsahu preukázal svoj žalobný návrh.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní uznala nárok navrhovateľa. Úver si vzala nakoľko potrebovala opraviť a zrekonštruovať dom. Neskôr úver prestala splácať, z dôvodu, že manžel sa stal práceneschopným a zamestnávateľ mu vykonával zrážky zo mzdy. Zároveň požiadala, aby jej súd v prípade, ak ju zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy, povolil splácať dlh v mesačných splátkach od 20 do 25 eur s poukazom na to, že jej hrubý príjem zo zamestnania predstavuje 320 eur, v čistom 280 eur. Jej manžel pracuje a dosahuje čistý mesačný príjem zo zamestnania vo výške 300 - 400 eur. Zároveň majú 5 maloletých detí. Pokiaľ ide o jej nevyhnutné mesačné výdavky platí sumu 100 eur titulom cestovného do zamestnania ako aj do školy pre deti, 40 eur platí inkaso, 50 stojí telefón, zvyšok použije na nevyhnutné základné životné potreby. Zároveň splácajú s manželom aj pôžičku spoločnosti Provident vo výške 80 eur. Žiadala, aby jej súd povolil splátky vo výške 20 - 25 eur.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní žiadal, aby súd s poukazom na uznávací prejav odporkyne vydal rozsudok pre uznanie, poprípade, ak sa nestotožní s touto právnou argumentáciou a bude mať za to, že daný úver je možné s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať sa úver bez úrokov a poplatkov, žiadal toto konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré podal Okresný súd Dunajská streda v konaní po sp. zn. 15C 62/2014, pričom pred súdnym dvorom Európskej únie sa konanie vedie pod sp. zn. C-42-15.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 501 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu. Ak zmluva určuje, že úver možno použiť iba na určitý účel, môže veriteľ obmedziť poskytnutie peňažných prostriedkov iba na plnenie záväzkov dlžníka prevzatých v súvislosti s týmto účelom.

Podľa § 502 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú

úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.) účinnému ku dňu 19.07.2011, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., účinnému ku dňu 19.07.2011, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) Zákona č. 129/2010 Z.z. účinnému ku dňu 19.07.2011, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinnému ku dňu 19.07.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinnému ku dňu 19.07.2011, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie

a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. účinnému ku dňu 19.07.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporkyňa prítomná na pojednávaní dňa 11.05.2015 uznala nárok navrhovateľa, právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní žiadal v zmysle prednesu odporkyne vydať v danej veci rozsudok pre uznanie.

Súd má za to, že v tomto prípade neboli splnené procesné podmienky na rozhodnutie súdu formou rozsudku pre uznanie.

Podľa § 153a O.s.p., ak počas konania žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ alebo ak sa žalobca vzdá pred súdom svojho nároku, súd rozhodne rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku. Rozhodnúť spor rozsudkom na základe čiastočného uznania nároku možno len na návrh žalobcu a na základe úplného alebo čiastočného vzdania sa nároku len so súhlasom žalovaného. Rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmierom. Rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku rozhoduje súd bez nariadenia pojednávania.

Občiansky súdny poriadok výslovne v ustanovení odseku 3 citovaného zákona vylučuje možnosť súdu rozhodnúť rozsudkom pre uznanie v prípade, ak vec nie je možné skončiť súdnym zmierom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákona v platnom znení, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa (Ďalej len neprijateľná podmienka).

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá, vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému dojednaniu pochádza zväčša od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva, vyrovnať túto nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle.

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, a teda ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Značnú nerovnováhu možno vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov prostredníctvom ktorých sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, návrhy, už prijatého plneniam, alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Neplatnosť takejto podmienky nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných častí zmluvy.

Rozhodovacia prax súdov vo veciach úverových zmlúv navrhovateľa, je navrhovateľovi dobre známa.

Súd má v tomto prípade za to, že v danej veci neprichádza možnosť schválenia súdneho zmiernu s poukazom na to, že podľa názoru súdu úverová zmluva navrhovateľa neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovenom v § 9 ods. 2 písm. k) rozlíšenie splátok úveru na istinu, úroky a poplatky, a rovnako náležitosť pod písm. f) konečnú splatnosť úveru. Ak by súd schválil zmier, bol by ten v rozpore s hmotným právom. Tak ako už súd konštatoval, nakoľko v tejto právnej veci nie sú splnené procesné podmienky na schválenie súdneho zmiernu medzi účastníkmi konania, nie je možné v tomto prípade podľa zákonného ustanovenia § 153a ods. 3 O.s.p. vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie aj napriek vyjadreniu odporkyne na pojednávaní dňa 11.05.2015. Z tohto dôvodu súd nerozhodol skrátenou formou rozsudku pre uznanie. Súdu však nedá konštatovať, že spotrebiteľia často pristúpia k takémuto uznávaciemu prejavu, bez znalostí vecí, bez dostatočných skúseností, bez toho aby vedeli sami posúdiť neprijateľnosť zmluvných podmienok v úverových zmluvách, na ktoré súd je povinný prihliadať.

V konaní mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou bola podpísaná dňa 19.07.2011 úverová zmluva, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 84,76 eur v počte splátok 84. Ročná percentuálna miera nákladov bola 31,1- 32,3 %. Tým, že odporkyňa si nespĺnila svoje povinnosti, došlo zo strany navrhovateľa listom zo dňa 29.08.2013 k zosplatneniu úveru, zároveň navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.860,91 Eur.

Súd mal za to, že úverová zmluva neobsahuje náležitosti, uvedené v § 9 ods. 2 písm. k) a to presnú sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a náležitosť v bode f) konečnú splatnosť úveru, z tohto dôvodu považoval uvedenú zmluvu za úver poskytnutý bez poplatkov a úrokov a to podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

Súd mal v tomto prípade za to, že úverová zmluva zo dňa 19.07.2011 tieto obligatórne náležitosti neobsahuje. Súd je toho názoru, že v zmysle tohto ustanovenia musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca ich súčet. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala všetky prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu. Potreba rozlíšenia splátok je vyjadrená aj v rozhodnutí Krajského súdu

Trnava sp. zn. 9 Co 401/2012 zo dňa 06.08.2013 a pri závere o konečnej splatnosti úveru v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 5 Co 286/2014 zo dňa 27.05.2014.

Podľa názoru súdu k primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 19.07.2011 zmluvy, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov viaže ku každej z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako istiny, tak i úrok, a tiež prípadné poplatky. Naplnenie uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva, neobsahujúca vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov aj iných poplatkov. Tým vlastne zákon poskytuje primeranú ochranu právam spotrebiteľa pri uzatváraní úverových zmlúv, aby tieto neboli zavádzajúce. Rovnako je to aj pri údají o konečnej splatnosti úveru.

Podľa výpisu zo splátkového kalendára mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 3.000 eur, z ktorého odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu 1.889,03 eur. Z tohto dôvodu ju súd zaviazal zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu istiny poskytnutého úveru vo výške 1.110,97 eur, vo zvyšnej časti jeho návrh ako nedôvodný zamietol. Zároveň ju súd z tejto dlžnej sumy zaviazal zaplatiť navrhovateľovi aj ním požadované úroky z omeškania odo dňa 18.09.2013, nakoľko listom zo dňa 29.08.2013 bola odporkyňa navrhovateľom vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 15 dní, pričom lehota 15 dní uplynula dňa 17.09.2013, deň nasledujúci sa tak podľa názoru súdu dostala odporkyňa do omeškania s peňažným plnením.

Pokiaľ ide o žalobný návrh, ktorým navrhovateľ žiadal priznať úroky ako aj poplatky, súd s poukazom na vyššie uvedený prijatý právny názor, mu tento nárok nepriznal a jeho žalobný návrh zamietol, nakoľko úver považoval pre absenciu zákonných náležitostí za úver poskytnutý bez poplatkov, ako aj úrokov.

Súd postupom podľa § 160 O.s.p. povolil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 20 eur a to s poukazom na jej nepriaznivú sociálnu a majetkovú situáciu. Jej čistý príjem zo zamestnania predstavuje 280 eur, jej manžela 300- 400 eur. Zároveň poskytujú starostlivosť 5 maloletým deťom. Spolu s manželom splácajú predchádzajúce dlhy. Po odrátaní nevyhnutných mesačných výdavkov im nezostane zvyšná suma. Súd mal za to, že ak by odporkyňu zaviazal na vyššie splátky, mohla by byť ohrozená výchova a výživa jej maloletých detí. Na druhej strane súd mal za to, že majetková situácia navrhovateľa ako podnikateľského subjektu nebude povolením splátok ohrozená. Súd za rozhodujúce považoval aj to, že právny zástupca navrhovateľa s povolením splátok na pojednávaní v celom rozsahu súhlasil.

Pokiaľ ide o prejav právneho zástupcu navrhovateľa prezentovaný na pojednávaní, avšak až v záverečnej reči, na prerušenie tohto konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach. Súd tento návrh na prerušenie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriaďovať aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O. s. p.) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu spomínanej hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčakať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu.

Súd je názoru, že rozhodnutím o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 O. s. p., t. j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov).

Prax súdov vo veciach rozhodovania o náležitostiach úverovej zmluvy navrhovateľa je navrhovateľovi známa. Navyše tento procesný návrh bol prednesený až v záverečnej reči právneho zástupcu, bližšie nezdôvodnený, pričom tak ako už súd vyššie uviedol, nie je podľa jeho názoru dôvodným.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V tomto konaní navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu vo výške 2.832,91 eur. Súd vyhovel žalobného návrhu v časti o zaplatenie sumy 1.110,97 eur. Úspech navrhovateľa predstavoval 39,22 % a jeho neúspech 60,78 %. Právo na náhradu trov konania, keďže navrhovateľ bol v prevažnej miere neúspešným, vzniklo odporkyňi. Tá si náhradu trov konania neuplatnila, ani žiadne preukázateľne trovy konania jej nevznikli, z tohto dôvodu súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.